

מעדני אשר

שאלות וחקירות בענייני פרשת השבוע | יו"ל ע"י מכון "מעדני אשר" - בית שמש

פרשת ראה תשפ"ב | גליון תתקי"ג (שנה י"ט)

האם עני מותר לעשות עצמו כאילו שהוא בעל מום

כדי שירחמו עליו יותר ויתנו לו יותר?

איתא במשנה פאה פרק ח' משנה ט' כל מי שאינו לא חגר ולא סומא ולא פסח ועושה עצמו כאחד מהם אינו מת מן הזקנה, עד שיהיה כאחד מהם שנאמר דברים ט"ז צדק צדק תרדוף.

יש לחקור האם עני מותר לו לעשות עצמו בעל מום כדי שירחמו עליו יותר ויתנו לו יותר צדקה ורק אדם שאינו נוצר לבריות אסור לו לעשות כן או דילמא אף לעני יש איסור לעשות עצמו בעל מום.

הנה התפארת ישראל שם כתב שהמשנה מיירי באחד שעושה את עצמו בעל מום, מפני שרוצה שירחמו עליו ויתנו לו צדקה, ואפילו כשהוא באמת עני יענש, משום שממעט בכבוד שמים, כי על ידי מעשיו, רואים כולם שכאילו ה' יתברך ברא בעל מום נוסף בעולמו, והרי הרואה בריות יפות, צריך ליתן שבח לשמו יתברך ברכות נח ע"ב ואם כן זה שעושה עצמו נכה וכדומה, הרי הוא כפוי טובה, וממעט בשבחו של הקדוש ברוך הוא.

וכן כתב המהרש"א חידושים על המשנה מסכת פאה פרק ח' וז"ל נראה דמיירי גם בצריך ליטול והיו נותנין לו, אלא שעושה עצמו חגר שפירושו בלשון תרגום לאו דוקא פסח אלא כל בעל מום כמו שפירש הערוך בערך חגר כבד פה וגו' ת"י חגר פומאי וכן ערל שפתים ת"י חגר ממלל עכ"ל שעל כן הוא עושה עצמו בעל מום, ופרט סומא ופסח שהן מומין גדולים כאלו אי אפשר לו לו לרדוף אחר הצדקה שהוא סומא או פסח ועושה כן כדי שיהו הבריות מרחמין עליו ביותר ויתנו לו יותר מכדי צרכו עכשיו ועל כן אמר שעונו כן שיהיה כאחד מהם שאז יתנו לו יותר מכדי צרכו עכשיו ומייתי מקרא שנאמר צדק צדק תרדוף וגו' נראה דה"פ צדק כשאתה צריך ליטול צדקה טול אותה בצדק ובויושר דהיינו שאם אתה בריא ולא סומא ולא פסח ותוכל למצוא צדקה כדי צורך ברדיפה אחריה תרדוף ולא תעשה עצמך סומא או פסח כאילו לא תוכל לרדוף אחר הצדקה כדי שירחמו עליך ביותר ליתן לך יותר מכדי צרכך שלא בצדק ובויושר, ואמר למען תחיה שלא תבקש ליטול צדקה רק למען תחיה דהיינו כדי חיותך וצרכך ולא ביותר מכדי חיותך וצרכך.

האם מי שיכול לעבוד להביא פרנסה ואינו עובד אין מצוה לתת לו צדקה?

בפרשתן ט"ז ד' כי יהיה בך אביון וגו' לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ וגו' כי פתח תפתח את ידך.

יש לחקור אדם שיכול להתפרנס ולעבוד ואינו מתפרנס והולך בטל האם אין מצוה לתת לו צדקה או דילמא אפילו באופן שיכול לעסוק לפרנסתו ואינו עוסק יש מצוה לתת לו צדקה.

הנה כתוב בספר חסידים סימן אלף ל"ה וז"ל אם תראה איש שיכול ללמוד והוא מבין וסופר שיכול לכתוב ואינם רוצים ללמוד ולכתוב, אם תתן להם צדקה, קורא אני עליהם לצדקה והנה צעקה ישע"י ה' ז' שנאמר שם כ"ז י"א כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עושהו ויוצרו לא יחוננו.

וכן בשו"ת מהרשד"ם יו"ד סימן קס"ו בתו"ד כתב ופשיטא שאין חילוק בין מי שיש לו ואינו רוצה להתפרנס, למי שאין לו מעות בעין ויכול להתפרנס ממקום אחר ממלאכה או אומנות או סחורה, שאם יעלה בדעת שכל מי שאין לו מאתים זוז בעין ויכול להרויח מזונותיו במלאכה או בענין אחר יתפרנס מן הצדקה, אין ספק שהיה זה מן הנמנע שרבו מאד האנשים שאין להם מעות בעין, והם בעלי מלאכה, שיתפרנסו מן העשירים ולא היה הקומץ משביע את הארי, חזינו להדיא מדבריו שמי שיכול להתפרנס, אין לו ליקח מהצדקה, כמו מי שיש לו ולא רוצה להתפרנס משלו.

וכן בכלי יקר שמות כ"ג ה' כתב מכאן תשובה על מקצת ענייני בני עמינו, המטילים את עצמם על הציבור ואינם רוצים לעשות בשום מלאכה, אף אם בידם לעשות באיזו מלאכה או איזה דבר אחר, אשר בו יכולי להביא שבר רעבון ביתם, וקוראים תגר אם אין נותנים להם די מחסורם, כי דבר זה לא צוה ה', כי אם עזוב תעזוב 'עמו', הקם תקים 'עמו', כי העני יעשה כל אשר ימצא בכוחו לעשות, ואם בכל זה לא תשיג ידו, אז חייב כל איש מישראל לסעודו ולחזקו, וליתן לו די מחסורו אשר יחסר לו, ועזוב תעזוב אפילו עד מאה פעמים.

ובספר בארץ צדקה פרק ה' הערה כ"ו מביא בשם הגרי"ש אלישיב זצ"ל שאם יש לו אשה וילדים צריך ליתן עבורם, שהרי הם לא חטאו.

קריאה נרגשת לרבבות הקוראים ברחבי תבל

בשבועות הקרובים אנו נכנסים אליה
לשנת העשרים של ממלכת התורה מעדני אשר
מידי שנה בשנה - מידי חודש בחודשו - מידי שבוע בשבוע
לך קורא נכבד המתענג על הגליון מידי שבוע
אנא תתייחס ברצינות לפנייה שלי
ההוצאות הדפוס וההפצה מסתכמים בהון עתק
שאין לי כבר את הכוחות לעמוד בזה
ומכביד על המשך קיומו אנא טול חלק
ותן לנו את הכח להמשיך

וידיכס
Pavle Rejz zel

גליון זה נודב

לעילוי נשמת

מרן ראש הישיבה זיע"א

נשיא מועצת חכמי התורה

ראש ישיבת פורת יוסף

הגאון הצדיק רבי שלום הכהן זצוק"ל

ת.נ.צ.ב.ה.

מדוע כדי לקיים מצות צדקה בהידור צרכים העניים להיות בני ביתך?

איתא במשנה אבות פרק א' משנה ה' 'יסי בן יוחנן איש ירושלים אומר יהי ביתך פתוח לרוחה ויהיו עניים בני ביתך.'

וכתבו במפרשים כמה הסברים מה הכוונה שיהיו עניים בני ביתך:

א. שכאשר יבוא שמה האכסנאים למצוא שם רוחה יהיו בני ביתו מלומדים ממנו להשכיל להיות נכנעים לפני אותם האנשים הבאים שם למצוא רוחה שמה, והיה המה נחשבים בעיניהם כעניים, והעניים הבאים יהיו הם כבעלי הבית, כך כתב הרמב"ם ורבינו עובדיה בפרוש המשניות.

ב. אפשר במה ששמעתי וכמדומה שהוא בספר בן שמואל ששני גדולי הדור הלכו לפדיון שבויים ובאו לעיר ה' שהיה שם עשיר גדול שהיה לו שם שהוא מכניס אורחים ומכבד התורה ובבואם בחצרו שמעו שהעשיר מזהיר למשרתו שיקנה ירק שהביא והוא אתמול ונשאר אצל המוכרים כי מכרו מה שמכרו אתמול ואת העודף מוכרים היום בזול בחצי פרוטה, וכשמוע החכמים דקדוקי עניות חזרו לאחוריהם, והעשיר ראה אותם וקראם וא"ל אל יחר בעיניכם אשר צויתי למשרת לדקדק בפרוטות. דעו כי בשלי אני רשאי לצורכי ולצורך בני ביתי, אך לכבד אורחים ותלמידי חכמים, אני ותן כחוב המוטל עלי ואני מצמצם בפרוטות עם בני ביתי כדי שאוכל לעשות בריח מצות הכנסת אורחים וכבוד חכמים, ובה אפשר דרך הלציי יהי ביתך פתוח לרוחה לקיים הכנסת אורחים ולזונם בריח, והיו עניים בני ביתך שתתנהג עם בני ביתך כעניים ותצמצם עם בני ביתך כי בזה תזכה לכבד אורחים וחכמים, כך כתב בספר ככר לאדון פרק ז'.

ובאלישך הקדוש בפרשת ויחי על הפסוק מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך כתב דבר נפלא דאשר לעצמו היה מסתפק במועט והדבר הכי טוב לו היה חתיכת לחם וזה "מאשר שמנה לחמו" אבל כשנתן לאחרים צדקה לא הסתפק במועט נתן את הכי טוב דכשנותנים לאחרים אי אפשר להסתפק במועט וזה "והוא יתן מעדני מלך".

ובספר הדרש והעיון פרשת עקב הסביר את דברי הגמ' ברכות כ' ע"מ ב' אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, כתוב בתורתך אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד, והלא אתה נושא פנים לישראל, דכתב ישא ה' פניו אליך אמרו להם וכי לא אשא פנים לישראל, שכתבתי להם בתורה ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך, והם מדקדקים על עצמם עד כזית ועד כביצה, דהיינו לעצמם הם שבעים בכזית וכביצה, אבל לתת לאחרים זה לתת בשפע רב.

ג. לפי פשוטו אפשר יהי ביתך פתוח לרוחה להכנסת אורחים, והיו עניים של העיר בני ביתך לקיים צדקה, וידוע שזו עיקר הצדקה כמו שכתוב פ"ג דתעניות מאי שנא דסליק עננא מזוית דדביתהו, משום שנותנת לעני לחם ומקראב הנאתה ולכן אמר בני ביתך שיהנו מלחם ותבשיל המוכנים, כך כתב בספר ככר לאדון פרק ז'.

ד. אפשר יהי ביתך בתי הנפש פתוח לרוחה שתהיה נדיב כי רוח נדיבם מסט' דקדושה וכשהאדם מוציא הוצאות ביתו בנדיבות ובסבר פנים יפות יש ברכה בבית ושלום, וזה גורם שיהיו עניים ב"ב דכשיש שפע בבית עושים צדקה וחסד לעניים, כך כתב בספר ככר לאדון פרק ז'.

ה. על דרך דאיתא בגמרא שבת קנ"א ב' בהאי דאמר לדביתהו אקדימי ריפתא לעניי כי היכי דלקדמו לבנייכי, אמרה ליה מילט קא לייטת לי, אמר לה גלגל החוזר בעולם הוא, ועינינו רואות שכן הוא. ואמר התנא והיו עניים בני ביתך, רצה לומר שידימה לך שאותן העניים הם בני ביתך, כי גלגל החוזר בעולם הוא ומי יודע מה יולד יום, כך כתב בעבודת ישראל ליקוטים אבות.

האם לתת צדקה לעני זה סגולה ללדת בנים?

איתא בגמ' ב"ב ט' ע"מ ב' רבי יהושע בן לוי אמר כל הרגיל לעשות צדקה, זוכה הויין לו בנים בעלי חכמה, בעלי עושר, בעלי אגדה בעלי חכמה וכו'.

וכתב בחפץ חיים בספרו אהבת חסד חלק ב' פרק ה' בהערות דכוונת הגמ' אם לא היו לו בנים עד עתה זוכה בשביל הצדקה והחסד שילדו לו בנים בעלי חכמה וכו' ומייתי ע"ז ראייה דכתב רודף וגו' ימצא חיים היינו אם לא שיהיו חכמים בתורה אין שייך לומר חיים דעל התורה כתיב כי מוצאי מצא חיים וא"ל שכונת הכתוב שהוא בעצמו יזכה עבור זה להתחכם בתורה ומנין שיזכה לבנים י"ל דאי לא יהיה לו בנים הוא חשוב כמת כמו שאחז"ל וע"כ שכונת הכתוב שילד לו בנים שיקרא ע"ז בשם חי וע"כ דהם בעלי תורה דאז נוכל לאמר שמצא חיים.

ומסיק החפץ חיים: מן התימה על האנשים שמחפשין סגולות שילדו להם בנים ומוציאיין על הסגולות כמה וכמה רר"כ ויש שמוציאיין למאות ולא לפים כל אחד לפי עשרו יותר טוב שיעשו סגולה הנמצאת בחז"ל היינו שיתעסקו תמיד במדת הצדקה לעזור לעניים במה שיוכלו להיות מן המעשים שהוא גדול מן העושה [הן בענין פרנסת חיותם וגם לגדל את בניהם ולהכניסם לתלמוד תורה שבעבור זה יזכו לבנים בעלי תורה וכמו שנתבאר] או שיעשו גמ"ח קבוע [ממונם או שירזו אחרים שייסעו בענין זה] ויתעסקו בו תמיד, כי עיקר המצוה היא העסק התמידי שהאדם מרגיל גופו לזה וכמו שמורה לשון הכתוב רודף צדקה וגו' ובזכות זה יתנהג הש"י עמהם ג"כ במדת צדקה וחסד וימלא רצונם בזה כמו שאחז"ל דזוכה עבור זה להיות לו בנים וכו' וכן עשו הרבה אנשים בזמננו והצליחו בזה. ואפילו אם ח"ו נסגר הדלת עליו מן השמים בענין זה [היינו שכלה כל ימיו ולא היה לו בנים דא"ל"ה אין שום ראייה דיש תפלה שהוא נענה תיכף ויש תפלה שהוא נענה אחר כמה שנים כמו שאחז"ל] ע"כ מצותיו שעשה לא יאבדו והן הן תולדותיו כמו שאחז"ל שתולדותיהן של צדיקים הוא המעשים טובים שלהן כי הן תולדות נפשו, משא"כ אם מוציא מעותיו לטמיון על סגולות חיצונות שלא יועילו ולא יצליחו הוא מכלה כוחותיו לריק. והמשכיל יתן כ"ז אל לבו. וכל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים. ועיין בגמ' נדה ע"א שאמרו שם ע"ז שיתפלל למי שהבנים שלו וידוע מה שאחז"ל שהגומל חסד תפלתו נשמעת.

מדוע נתינת צדקה דומה לזריעה?

בפרשתן י"ד כ"ב עשר תעשר את כל תבואת זרעך היוצא השדה שנה שנה.

הנה האוהב ישראל ליקוטים ליקוטי תנ"ך כתב דבר נפלא: על הפסוק הושע י' י"ב "זרעו לכם לצדקה" דהצדקה נמשל לזריעה ממש, דכמו שאנו רואין דרך בני אדם כשרוצים לזרוע לוקחים תבואה ומטמינים אותה בארץ עד שנקבה וחוזרין וצומחין למעלה וכשנגמר גידולה קוצרין אותה ומוציאין אז כמה וכמה פעמים כמו שהוציאו בהזריעה, ומי הוא הפתי יסור הנה ויאמר בלבו מה לי לצרה הזאת להפסיד תבואתי שהוא כבר בעין ולאבדה בידיים להצניעה בארץ שתהא נרקבת ולהיות עיני מייחלות ומצפות שתצמח ומי יודע אם תצלה ולא יגיע לה איזה הפסד חס ושלום, ובודאי מי שהוא אומר זה הוא חסר תבונה ואינו מאמין בה' יתברך שהגם שלעניי בשר ודם נראה שהוא הפסד וכליון להתבואה עם כל זה יבטח בה' יתברך שישלח ברכה והצלחה במעשה ידי ויעלה מכל גרעין וגרעין כמה וכמה גרעינים, כמו כן בענין צדקה, יש איש אשר ירע לבבו באחיו האביון ומתיירא לפתוח את ידו וליתן צדקה כי היאך יחסר ממונו בחסרון לא יוכל להמנות ואינו מאמין שה' יתברך ימלא חסרונו ואדרבא יוסיף לו שפע וברכה אך מי שיש לו איזה שכל ומדע אז הוא מאמין בה' יתברך בכל לבבו באמת כמו בזריעה, בוא וראה דבזריעה נותנת הארץ פריה בשפע רב ומעשרת את בעליה ובאמת הארץ לית לה מגרמה כלום אך היא מקבלת משמים בבחינת צדקה דשמים וארץ הם בבחינת דבר ונוקבא, כמו כן האדם משפיע ממונו לעניים ואביונים וסובר דמשלו הוא נותן להם ושוכח מאין בא לו השפע והעשירות כי גם זהו מתת אלהים אשר נתן לו עושר ונכסים גם כן בתורת צדקה ולא על פי מעשיו.

וזקיני הגאון המפורסם רבי יחזקאל טוסיג זצ"ל בספרו הנפלא תפארת יחזקאל בפרשתן כתב לפי הנ"ל דבר נפלא: עשר תעשר את כל תבואת זרעך היוצא השדה שנה שנה דהיינו שתעשר את תבואת זרעך ואל תחשוש שאתה מפסיד, כמו שאתה מוציא בשדה כל שנה לזרוע ואין אתה חושש.

היכוננו בעזה"ת
לשנת העשרים של ממלכת התורה מעדני אשר
גילויים מפתיעים ומדהימים מהנעשה במשך עשרות השנים של הופעת הגליון "כמה גדולי תורה ששכבו על ערש דרו ביסורים נוראים שהעידו הם ובני משפחתם שהמעדנים החזיקו אותם בשעות הקשות"
"כמה חולי יסורים שאינם יכולים לישון מיסורים העידו שלולי תורתך שעשעי או אבדתי בעיני"
"כמה הורים שבכו על בנם שירד מהדרך ובזכות מתיקות התורה של הגליון חזרו לגליון חזרו לדרך הישר"
"כמה מאות שידוכים נגמרו בזכות הגליון כמו שהעידו החתנים"
"כמה מאות ספרים שיצאו בעשרות השנים בכל מקצועות התורה מביאים בצורה מוכבדת ממה שהיה נכתב בגליון"
לכן לקראת שנת העשרים אנו פונים אנו עוזרו לנו להמשיך קשה כח הסבל של ההוצאות והטירדות
אנא קנה לך זכותים בממלכה הגדולה של קהילות הקודש מכל הסוגים קשורים לגליון ועשרות המכתבים מידי שבוע יתנו את עידיהן

והוא בכלל נותן צדקה?

איתא במשנה אבות פרק ה' משנה י"ג: ארבע מדות בנותני צדקה הרוצה שיתן ולא יתנו אחרים עינו רעה בשל אחרים יתנו אחרים והוא לא יתן עינו רעה בשל ויתנו אחרים חסיד לא יתן ולא יתנו אחרים רשע.

יש להקשות: איך יכול להיות אדם שאין נותן צדקה, ולא רוצה שאחרים יתנו ונחשב בכלל נותן צדקה, כך מקשה ברע"ב, וכן החיד"א בספרו פני דוד בפרשתו, וכן הבעל שם טוב פרשת בראשית.

איכא כמה תרוצים:

א. כוונת המשנה ארבע מדות בנותני הצדקה, ולא בנותני צדקה ממש, דהא איכא בהו מי שאינו נותן, כך תירץ ברבינו עובדיה מברטנורא שם על המשנה. ב. כגון שיש לו לעני מאתים זוז חסר אחד, וזה רשע ערום נותן לו זוז כדי שלא יתן עוד לא הוא ולא אחרים ושפיר קתני נותני צדקה, כך תירץ החיד"א בפרשתו. ובוה מסביר כוונת הפסוק בפרשתו נתון נתון: נתון יהיה נתניה באופן שאח"כ תתן לו, וכשיש לו מאתים חסר אחד לא תתן לו האחד, כדי שלא יתנו לו עוד כי כל מעיניך היא לתת תמיד.

ג. אפשר במנהג שיש שאדם חשוב עני עושין לו חתימות שכל חותם יתן לו כך בחדש, והכל הולכין אחר החותם הראשון שאם הוא יחתום בעין יפה כל הבאים אחריו חותמין כמותו או לפי ערכם. אך אם הוא עין רעה וחותם סך מועט אין שום אחד מוסיף על ערכו ויוצא תקלה גדולה לעני וזה המציאות או כיוצא בו קרי ביה נותן ולא יתן ולא יתנו אחרים, כך תירץ החיד"א בספרו זרוע ימין על אבות.

ד. ע"פ מה דאיתא בגמ' בבא בתרא ח' ב' ממשכנין על הצדקה, א"כ למעשה הוא נותן רק בתחילה לא רצה ליתן ולא רצה שאחרים שיתנו, וכיון שלבסוף נותן נחשב לנותן צדקה, כך תירץ בעבודת ישראל ליקוטים על אבות.

ה. הכל נקראו מדות כי הצדיק לוקח לעצמו יראה ומוסר אף מן אותו אדם שיש לו זה הבחינה וזהו מה שכתוב במשנה אבות פרק ד' משנה א' איזהו חכם הלומד מכל אדם, שיכול ללמוד לעצמו דברי מוסר ויראה מן כל אדם אף ממדריגות תחתונות, כך תירץ בדגל מחנה אפרים פרשת יתרו בשם הבעל שם טוב, וכן בבעל שם טוב פרשת בראשית.

ובזה מפרש הדגל מחנה אפרים הפסוק בפרשת יתרו "ואתה תחזה מכל העם" היינו שאתה יכול לראות עבודת הבורא ברוך הוא מכל העם אף ממדריגות תחתונות שאין להם מוחין כמותך.

איך יכול להיות שגם כשגויים נוטלים כסף בע"כ זה נחשב לצדקה

הרי הם בני אדם שאינם מהוגנים?

איתא בגמ' ב"ב ט' ע"מ א' זכה הלא פרוס לרעב לחמך לא זכה, ועניינים מרודים תביא בית כו', אמר מר עוקבא אף על פי כן נחשב לצדקה, דכתיב ונוגשך צדקה.

יש להקשות: מהא דאמרין בגמ' ב"ב ט' ע"מ ב' שביקש ירמיה אפילו כשמבקשים לעשות צדקה הכשילם בבני אדם שאינם מהוגנים כדי שלא יקבלו עליהן שכו, ואיך אמרינן כאן שאפילו באים גוים ונוטלים נחשב לצדקה, כך מקשה בספר אמת ליעקב בבא בתרא ט' עמוד א'.

ומתיר: דלכן כשבאים גוים ונוטלים בעל כרחך נחשב לצדקה, כיון שהמס שמטיל המלך על כולם מקילין על העניים ונוטלין העול של העניים על העשירים, אף שמדינא גם כן הוא כך, מכל מקום נחשב הוא לצדקה.

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א מנהטן
משיב כהלכה שינוי וידעת ההלכה - הלכות שבת
כל השאלות הם משריע ומשנה ברורה

- א] חידה. איזה מצוה מקיימין על ידי צדקה חוץ מצדקה (עכ"פ לשיטה אחת בראשונים)?
- ב] שאלה. האם חציו לה' וחציו לכם הוי חצי חצי בדיוק או הכוונה חלק לה' וחלק לכם ול"צ חצי חצי בדיוק?
- ג] שאלה. האם יש מצוות הענקה בזמן הזה?
- ד] שאלה. האם יש מצוות צדקה בנתינה פחות משו"פ?
- ה] חידה. כיצד אדם נחשב שמקיים צדקה וחסד במאות אלפים, אפילו שנתן רק מעט?
- ו] חידה. קיים מצוה והחסיר בה פרט אחד, באיזה לאו עובר?

דיעת ההלכה

- ז] אכילה ביום שישי בבוקר, חידוד. ר' יוסף ור' יעקב ישבו ביחד ביום שישי בבוקר, מיד אחרי תפילת שחרית, ואכלו אותו אוכל בדיוק 4) פרוסות לחם, סלט ירקות, גבינות, וחביתה). אחד מהם עבר איסור והשני לא, הכיצד?
- ח] הדלקת נר, חידה. באיזה מקרה מותר להדליק בליל שבת (אחרי צאת הכוכבים) נר של שמן, אך להטות את אותו הנר, בשביל אותו הצורך שהתירו את הדלקתו, אסור?
- ט] ברכה אחרונה, חידה. ר' בנימין אכל בשבת קרקרים ודגים, ברך עליהם ברכה אחרונה (על המחיה ובורא נפשות) ואח"כ המשיך לאכול קרקרים ודגים ולא היה צריך לברך עליהם, הכיצד?
- י] שאלה - ד' אמות בארץ ישראל, שאלת בקיאות. במסגרת לימוד חומש דברים בו מודגשת חשיבותה וחביבותה של ארץ ישראל שאל הרב יעקב את בניו וחתניו, היכן מזכיר המשנה ברורה, שזו מצווה ללכת ד' אמות בארץ ישראל, ומה הנפקא מינה של מצווה זו להלכות שבת?

כללי השתתפות

- 1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
- 2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכוייו בהגרלה.
- 3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הוזכר ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
- 4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
- 5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לברורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בלבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקדם במייל כי כך זה יכנס בעזרה"ל לספר שיצא לאור בעתיד ב"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות ניתן לשלוח עד ר"ה תשפ"ג הבעל"ט

